

مسائل مربوط به تمرینات فوتبال
با توجه به سن و وزن بازیکنان
جوان، تمرینات از مسابقه‌ی هفتگی تا
جلسات تمرینی سازماندهی شده،
متغیرند. هدف‌های تمرین نیز از ساده
و تقریبی تاب‌نامه‌های پیشرفته با هدف
توسعه‌ی مهارت‌ها و بدن‌سازی ویژه
برای بازیکنان فوتبال در سطوح بالا،
متفاوت هستند. بازیکنان جوان مستعد
فوتبال، گاهی برای تمرین مشترک با
گروه‌سنی دیگر یا گروه بزرگ سال نیز
دعوت می‌شوند.

برای نوجوانان، قوانین بازی را تغییر
داد یا زمین بازی و زمان آن را با تغییراتی
برای این گروه سنی در نظر گرفت.
فوتبال از دبستان تا دانشگاه، رشته‌ی
ورزشی محبوب و مشهور اکثر افراد
جامعه است. افرادی که استعداد
خاصی در این رشته‌ی ورزشی دارند،
تحت حمایت مالی بعضی از باشگاه‌ها
قرار می‌گیرند. البته به هر حال عده‌ای
از کودکان و نوجوانان، برای تفریح،
بدن‌سازی یا ارتباطات اجتماعی
بیش‌تر، فوتبال بازی می‌کنند.

رشته‌ی ورزشی فوتبال، بیشترین
میزان مشارکت ورزشی نوجوانان،
جوانان و بزرگ‌سالان را در سراسر
جهان به خود اختصاص داده است. در
ایران نیز بی‌هیچ تردید می‌توان گفت،
اکثر کودکان و نوجوانان، سودای
فوتبال در سر دارند. در این رشته،
مزایا و فواید تقویت دستگاه هوایی،
توسعه‌ی مهارت‌ها و محیط کار
گروهی وجود دارد، بدون این‌که
خطرات موجود در ورزش‌های
تماسی، وجود داشته باشد. دختران و
پسران می‌توانند، از سن خیلی کم این
بازی را شروع کنند. غالباً می‌توان

نحوه‌ی در فوتبال نوجوانان و جوانان

• دوره‌ی هشتم • شماره‌ی ۱۳۸۷ • تابستان ۱۳۹۰

مسائل مربوط به مسابقه

بازیکنان جوان معمولاً در مسابقات هفتگی، در یک فصل ورزشی کوتاه‌تر از فصل بازیکنان بزرگ سال شرکت می‌کنند. با وجود این، بازیکنانی که با توجه به موقعیت خود در تیم‌های جدی عضویت دارند، در تعداد بسیاری از مسابقات و تیم‌ها حضور می‌یابند. این امر سبب خواهد شد که ییازهای فیزیکی سنگینی برای این بازیکنان جوان ایجاد شود و از این رو والدین، معلمین و مریبان باید از خطرات بازی در مسابقات متعدد آگاه باشند. یک نکته‌ی مهم دیگر، شرکت در مسابقاتی است که به صورت تورنمنت برگزار می‌شوند.

در تورنمنت‌های معمولی که مسابقات آن یک روز در میان برگزار می‌شوند، نیاز به بازگشت به حالت اولیه تشديد می‌شود. حال اگر این مسابقات برابر آن‌چه که در فوتبال نوجوانان در ایران مشاهده می‌شود، هر روز یک بار انجام شود، می‌تواند مشکلاتی را پدید آورد. یکی از بهترین راه‌های مقابله با این حالت آن است که پس از پایان مسابقه، از غذاهایی با شاخص قندی متوسط تا بالا استفاده شود.

نمونه‌هایی از غذاهای غنی از کربوهیدرات که شاخص قندی متوسط تا بالا دارند:

- آنکه غلات صبحانه
- آنکه انواع برنج
- نان‌های سفید و سبوس دار
- نوشابه‌های درزشی و غیر الکلی
- قند و شکر، مربا، و عسل
- سبیل زمینی
- آب میوه‌ها و میوه‌های منطقه‌ی حاره

راهبردهای غذایی و مسائل

مربوط به آن توسعه دهنده.

فیزیولوژی کودکان و جوانان با افراد بزرگ سال تفاوت‌هایی دارد. سازوکارهای تنظیم مادی بدن در کودکان از کنایت کمتری برخوردار است و باید توجه خاصی به محیط، فعالیت، الگوها، نحوه‌ی لباس پوشیدن و نیز تأمین آب بدن معطوف شود تا از بروز مشکلاتی هم چون افزایش پیش از حد یا کاهش شدید دمای بدن جلوگیری شود. رشد ورزشی در دوره‌ی کودکی و جوانی به حمایت تغذیه‌ای و دریافت کافی انرژی، پروتئین و مواد معدنی نیاز دارد. جوانان فعل ممکن است، تأمین نیازهای خود را برای انرژی لازم و ماد تغذیه‌ای مشکل بینند؛ به ویژه وقتی که هزینه‌های انرژی تمرین و رشد اضافه شوند. بازیکنان جوان معمولاً آگاهی‌های تغذیه‌ای کمتری دارند و اصول مهمی هم چون تنوع رژیم غذایی را فراموش می‌کنند. گرچه چاقی مفرط (اضافه وزن شدید و چاقی بیمارگونه) در کودکان،

۱۲

دوره هشتم شماره ۴
۱۳۸۷

پیشنهادهایی برای دست‌یابی به تنوع در رژیم غذایی و غذاهای غنی از مواد معدنی

- غذاهای جدید و نسخه‌های غذایی جدید را با روی باز پنیرید.
- در طول فصل، از اکثر غذاها استفاده کنید.
- تمام گونه‌های غذاها را دریابید.
- در وعده‌های غذایی خود، از مخلوطی از غذاهای سازگار با هم استفاده کنید.
- در هر وعده‌ی غذایی، از میوه‌ها و سبزیجات استفاده کنید. پرنگ بودن تعدادی از میوه‌ها و سبزیجات، نشان دهنده‌ی میزان بالای ویتامین‌ها و سایر آنتی اکسیدان‌های غذایی آن‌هاست. هدف شما باید این باشد که بشقاب خود را تاحد امکان از سبزیجات پرنگ انباشته و آن‌ها را میل کنید. هر روز از «رنگین کمان غذایی» بهره ببرید؛ یعنی از میوه‌ها و سبزیجات رنگارنگ زیر بهره ببرید:
- سفید: مثلاً گل کلم، موز، پیاز و سبیل زمینی
- سبز: مثلاً کلم بروکلی، عدس، انگور و سبیل سبز
- آبی/بنفش: مثلاً ذغال اخته، آلو، انگور سیاه و کشمش
- نارنجی/زرد: مثلاً هویج، زردآلو، هلو، گرمهک و مانگو
- قرمز: مثلاً گوجه‌فرنگی، هندوانه، گل‌лас، توت‌فرنگی، سبیل قرمز و فلفل قرمز

سطح از فوتbal در حال رواج هستند. البته مصرف مکمل‌های ویتامینی تحت نظرارت پزشک یا متخصص تغذیه می‌تواند موجب ارتقای سلامت بازیکنان کم‌سن و سال و حتی در بعضی موارد بهبود عملکرد ایشان شود.

امروزه غذاهای ورزشی با هدف تأمین انرژی و مواد مغذی که طرز مصرف ساده‌ای دارند، به بازار ارائه شده‌اند. مصرف این مواد به ویژه وقتی ارزشمند است که ورزشکار نتواند نیازهای غذایی خود را با توصل به غذاهای معمولی خود برآورده سازد. غالباً این غذاهای ورزشی را باید درست قبل، در حین و بعد از جلسه‌ی در تمرین مصرف کرد:

- نوشابه‌های ورزشی (تأمین کننده‌ی مایعات و کربوهیدرات‌ها در حین ورزش)
- ژل‌های ورزشی (تأمین کننده‌ی کربوهیدرات‌ها بیشتر به ویژه در حین ورزش)

- وعده‌های غذایی مایع (تأمین کننده‌ی کربوهیدرات، پروتئین، ویتامین‌ها و مواد معدنی برای وعده‌ی پیش از مسابقه، بازیابی پس از مسابقه یا یک رژیم غذایی پرانرژی)

- شکلات‌ورزشی (تأمین کننده‌ی کربوهیدرات، پروتئین، ویتامین‌ها و مواد معدنی- غالباً شکل جامد شده و وعده‌های مایع) البته، هزینه‌ی این نوع غذاها را هم باید در نظر بگیرید.

تغذیه‌ی ورزشی و مسئله‌ی دوپینگ

بازیکنان شرکت کننده در مسابقات ملی و بین‌المللی، باید در مورد امکان

آب میوه‌ها، منابع غنی از انرژی هستند که برای استفاده‌ی سریع و آسان در اختیار بازیکنان قرار می‌گیرند و نسبت به غذاهای حجمی، کمتر ناسازگاری و مشکلی در هضم ایجاد می‌کنند. غذاهای شیرین و محصولات ویژه‌ی ورزشکاران (مثل آنوشیدنی‌های

ورزشی)، منابع خوبی برای تأمین کربوهیدرات و سایر مواد مغذی هستند؛ به ویژه هنگامی که انرژی زیادی مورد نیاز است. در یک روز پر مشغله، استفاده از بسته‌های غذایی به خوبی می‌تواند، انرژی لازم برای بدن را تأمین کند. بازیکنان باید از نوشیدنی‌ها و ساندویچ‌های کوچک و

قابل حمل استفاده کنند تا در طول روز با کمبود انرژی مواجه نشوند. سازگاری با یک برنامه‌ی تمرینی شدید، میزان مصرف غذاها و میان وعده‌های جبرانی را بالا می‌برد و بدین ترتیب، قبل و بعد از فعالیت، پروتئین و کربوهیدرات به قدر کافی است که حجم غذا را افزایش داد و انرژی بیشتری دریافت کرد. غذاهای

مایع، سوپ، شیر تقویت شده و باکمیودانه از مواجهه نشوند. معمولًا دشوار است، تعداد دفعات غذا را در یک روز افزایش داد (برای مثال، ۵ تا ۹ وعده غذا و میان وعده غذایی). از این روش‌های تر آن است که حجم غذا را افزایش داد و انرژی بیشتری دریافت کرد. غذاهای

راهبردهایی برای دریافت غذاهای پرانرژی

معمولًا دشوار است، تعداد دفعات غذا را در یک روز افزایش داد (برای مثال، ۵ تا ۹ وعده غذا و میان وعده غذایی). از این روش‌های تر آن است که حجم غذا را افزایش داد و انرژی بیشتری دریافت کرد. غذاهای

مکمل‌ها و غذاهای ورزشی

اگرچه مصرف مکمل‌ها از سوی نهادهای متعدد، از جمله «انجمان طب اطفال آمریکا» و «کالج طب ورزشی آمریکا»، در گروههای سنی زیر ۱۸ سال ممنوع شده است، اما به هر حال تحت فشار رسانه‌هایی مثل اینترنت، وجود مردمیان کم‌دانش یا بی تعهد، مصرف این مکمل‌ها در فوتbal حد یافته است. مکمل‌هایی هم‌چون کراتین، کاربینین، اسیدهای آمینه و بعضی دیگر، از جمله مکمل‌های هستند که به شکلی بی‌رویه در این

نمودندهایی از کربوهیدرات‌های غنی از مواد مغذی و ترکیبات پرانرژی:

- غلات صبحانه و شیر
- ماست‌های طعم دار
- ترکیبات میوه‌ای با مکمل‌های غذایی مایع
- ساندویچ گوشت و سالاد
- گوشت و سبزیجات نفت داده شده، همراه با برنج و ماکارونی

پی نوشت

1. prohormone
 2. Anderstendione
 3. Norandrostendione
 4. Tribulis Terrestris
 5. Chrysin
 6. Indole-3-Carbinol
 7. Saw Palmetto
 8. Gamma-oryzanol
 9. Yohimbine
 10. Smilax
 11. Mummio

مراجع

- Physical and metabolic demands of training and match play in elite players Bangsbo J, Mohr M, Krstrup P.
 - Macronutrients and energy for training and recovery LM, Loucks A, Broad N.
 - Nutrition on match day Williams C, Serratosa L.
 - Water and electrolyte needs for soccer training and match play Shirreffs SM, Sawka M, Stone M.
 - Promoting training adaptations through nutritional interventions Hawley JA, Tipton KD, Millard-Stafford ML.
 - Dietary supplements for soccer Hespel P, Maughan RJ, Greenhaff PL.
 - The brain and fatigue: new opportunities for nutrition interventions Meeusen R, Watson P, Dvorak J.
 - Nutrition needs of female and youth soccer player Rosenbloom C.

عوارض جانبی آن‌ها زیاد است. هم‌چنین ادعا می‌شود که بسیاری از مکمل‌های گیاهی سطح تستوسترون را افزایش می‌دهند و در نتیجه اثرات آنابولیک دارند. این مکمل‌ها عبارت‌اند از: «تریبولیس تریستریس»^۴، «چریسین»^۵، «ایندل-۳-کربینول»^۶، «ماو پالمتو»^۷، «گاما اریزanol»^۸، «یوهیمبین»^۹، «اسمیلاکس»^{۱۰}، و «لوموبیو»^{۱۱}. تمام این ادعاهای براساس آزمایش‌هایی است که در آزمایشگاه انجام شده‌اند و بر بدنشان ثابت نشده‌اند. به بازیکنان توصیه می‌شود که این مکمل‌ها را مصرف نکنند.

بازیگنان باید بدانند که
بر اساس قانون، مسئولیت نهایی
هر چه که می خورند و می آشامند،
بر عهده خودشان است.

غفلت، دلیل مکمله پسندی
برای فرار از تبعات قانونی
آزمایش دوپینگ نیست.

در مورد تمام مکمل ها با یک پزشک مشورت کنید. چنان‌چه هرگونه تردیدی وجود دارد، از مصرف آن ها پرهیز کنید.

مثبت شدن آزمایش های کنترل دوپینگ بر اثر مصرف مکمل ها، آگاهی و هوشیاری کافی داشته باشند. عوارض دوپینگ و عوارض دیگر ممکن است منشأ تغذیه ای داشته باشند. برای مثال، بعضی از مکمل ها در شرایط غیربهداشتی آماده و تهیه می شوند و سومومی در خود دارند که ناراحتی های گوارشی ایجاد می کنند. بعضی از فراورده ها هم فاقد مواد سازنده ای هستند که روی برچسب آن ها ذکر شده است (به ویژه آن دسته از مواد سازنده که گران قیمت هستند). الودگی مکمل های غذایی با موادی که موجب مثبت شدن آزمایش دوپینگ می شوند، بسیار رایج است (در بعضی از مطالعات ادعای شده است که از هر چهار محصول، لااقل یک مورد این ویژگی را دارد). نام این ترکیبات ممنوعه روی برچسب ذکر نمی شود، بنابراین هیچ راهی برای آگاهی از آن ها وجود ندارد. در حال حاضر، هیچ ضمانتی در مورد خلوص مکمل های تجاری وجود ندارد. تنها راه اطمینان این است که ورزشکاران نوجوان و جوان مکمل ها را کار بگذارند. اما این ورزشکاران عموماً چنین توصیه ای را نمی پذیرند. بازیکن نوجوان هوشیار بازیکنی است که حتماً برای مصرف یک مکمل، دلایل محکم و متنقی بخواهد و از احتمال بسیار اندک مثبت شدن آزمایش دوپینگ مطمئن شود.

هیچ شواهدی به نفع اثرات افزاینده‌ی حجم و قدرت عضلانی پیش هورمون^۱ هایی هم چون «اندروستن دیون»^۲ و «نوراندرستن دیون»^۳ وجود ندارد. این پیش هورمون‌ها خیلی تبلیغ می‌شوند و هم در فروشگاه‌ها و هم در اینترنت، به فراوانی عرضه می‌شوند، اما اثرات و